

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanych M. T. i in.

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 22 czerwca 2023 r.

wniosków obrońców skazanych M.T., V. D., S. K., A. K., K. P. i J. S.

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 13 października 2021 r., sygn. akt II AKa 216/20,

zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 21 lipca 2020 r., sygn. akt III K 66/19

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

postanowił:

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami prawomocnego wyroku, złożone przez obrońców skazanych, nie zasługują na uwzględnienie.

Przypomnieć trzeba, że przepis art. 532 § 1 k.p.k. dotyczy wyjątkowej sytuacji, której istotą jest wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji oraz ustalenia, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. np. postanowienia SN: z dnia z dnia 22

listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21). Dlatego też przy rozpoznaniu wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia w pierwszej kolejności należy dokonać wstępnej oceny stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji przez pryzmat podniesionych w niej zarzutów.

W realiach tej sprawy nie sposób obecnie stwierdzić, że zachodzą podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Przeprowadzona na tym etapie, wstępna kontrola sygnalizowanych w kasacjach uchybień skupionych przede wszystkim na nierzetelnej kontroli odwoławczej, nie daje powodu do stwierdzenia – bez szczegółowej analizy tych zarzutów w zestawieniu z treścią prawomocnego wyroku oraz jego uzasadnienia - wysokiego prawdopodobieństwa ich uwzględnienia, a to stanowi – jak już wskazano – podstawowy warunek zatasowania instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku (wbrew regulacji z art. 9 § 2 k.k.w.).

Wypada podkreślić raz jeszcze, że zarzuty stanowiące główny trzon wszystkich kasacji, a dotyczące rzetelności przeprowadzonego w sprawie postępowania odwoławczego wymagają wnikliwego rozważenia i szczegółowej analizy całokształtu okoliczności tej sprawy, co będzie miało miejsce w ramach rozprawy przed Sądem Najwyższym, której termin wyznaczono na dzień 25 października 2023 r. Zatem na obecnym etapie postępowania odnoszonym do skontrolowania czy zarzuty kasacji nie mają charakteru zarzutów z wysokim prawdopodobieństwem prowadzących do uwzględnienia kasacji i uchylenia prawomocnego wyroku, brak jest możliwości wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia.

Jednocześnie wskazać trzeba, że powołane przez obrońców skazanych A. K. i K. P. argumenty tak związane z sytuacją osobistą skazanej, jak zdrowotną skazanego nie uzasadniają odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Przesłanki te wskazywać mogą na ewentualność skorzystania z instytucji przewidzianej przepisami prawa karnego wykonawczego - art. 150 § 1 i 151 § 1 k.k.w., regulującego kwestię odroczenia wykonania orzeczonej kary, z którego to odroczenia, jak wskazuje we wniosku obrońca, skazany K. P. już korzystał.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[M.S]

[ms]

